

Archiv obce Pytlov

1851 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 150
Evidenční číslo pomůcky: 328

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátily se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Pojmenování Pytlova, vsi situované přibližně 7 kilometrů severozápadně od města Stříbra, vychází z příjmení Pytel. Název Pytlov (Pytlův) byl používán v souvislosti se slovem dvůr, tedy Pytlův dvůr, odtud později zkrácený tvar Pytlov. K dalším českým názvům vsi patřily Pitlow, Pytlowo a Pytlow, k německým Pittlaw, Bidlau a Pitlau.

Ves Pytlov je poprvé písemně zmíněna v roce 1353, kdy patřila do majetku města Stříbra, což platilo nejméně do první poloviny 17. století. Před rokem 1654 se stal Pytlov součástí statku ve Svojšíně, který vlastnil rod Příchovských z Příchovic, jmenovitě bratři Albrecht a Antonín Příchovští z Příchovic. Po vzájemné dohodě si oba bratři majetek rozdělili a výlučným držitelem panství Svojšín se stal Antonín Příchovský z Příchovic. Po jeho smrti v roce 1713 připadlo panství včetně všech poddanských vsí, mezi nimi také Pytlova, jeho synovi Janovi Václavovi Příchovskému. V roce 1781 zdědil panství František Příchovský. Tento majitel zřejmě uvrhl poměrně slušně prosperující a výnosné panství do značných dluhů a v roce 1795 muselo být na naléhání věřitelů prodáno. Ve veřejné dražbě jej získal Josef rytíř von Bigatto. Od roku 1812 se pak Bigattové uváděli jako svobodní páni. Po Josefově smrti v roce 1812 zdědil panství, z důvodu bezdětnosti předešlého majitele, jeho příbuzný Karl Anton, svobodný pán von Juncker, který ovšem musel přislíbit, že ke svému příjmení připojí přídomek Bigatto.

V držení rodu Juncker – Bigatto dosáhla ves Pytlov konce patrimoniální správy, nadále však územně náležela pod správu velkostatku ve Svojšíně.

Posledním mužským potomkem rodiny Juncker – Bigatto, který velkostatek Svojšíň vlastnil, byl Klement Václav Leo Ottokar Juncker – Bigatto. Po jeho smrti v roce 1928 vlastnila rodový majetek Klementova dcera Amálie Juncker – Bigatto. V roce 1935 zdědil statek doktor Klement Podeville, který jej vlastnil až do roku 1945.

Mezi lety 1850 – 1861 existovala obec jako samostatná správní jednotka. Od roku 1861 náležel Pytlov pod samosprávu obce Svojšíň. Na základě Vyhlášky prezidenta zemské správy politické ze dne 10. března 1925, číslo 57314, o rozloučení a sloučení obcí v Čechách, které bylo povoleno v roce 1923, Z. z. částka XII, číslo 24/1925, došlo v roce 1923 k rozloučení obce Svojšíň s osadami a tím znovu vznikla samostatná obec Pytlov.

Do roku 1862 patřil Pytlov pod Krajský úřad v Plzni a od roku 1850 přešla obec pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Plzni. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Pytlov se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Stříbro (v němž zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Stříbro, jehož součástí byla také obec Pytlov. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy vzniklo Okresní hejtmanství ve Stříbře. Po připojení okresu Stříbro k německé „Třetí říši“ spravoval obec tzv. Landrát ve Stříbře.

Převážnou většinu materiálů archivního souboru AO Pytlov představuje běžná administrativa a korespondence ze druhé poloviny 30. a první poloviny 40. let 20. století. S ohledem na poměrně krátkou existenci samostatné obce se dochovalo relativně velké množství materiálu, které má však pouze podpůrný význam z hlediska rekonstrukce činnosti obecní samosprávy. Vzhledem k tomu, že naprosto chybí jakékoliv písemné podklady z počátku vzniku samostatné obce, lze vývoji obecní samosprávy pouze spekulovat. Na rozdíl od jiných archivních souborů se v tomto případě staly významným doplňkem, nezbytným při rekonstrukci seznamu obecních starostů, plány nemovitostí (inv. č. 27) sahající do 19. století.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Biebl	1924	1929
Anton Friedl	1929	?
Josef Köhler	1936	?
Lenhart	1938	1938
Andreas Brand	1938	1939
Andreas Krug	1939	?
Köhler	1941	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

V protokolu z odborné archivní prohlídky spisovny MNV Pytlov, provedené 9. ledna 1956, se lze dočíst o prohlášení přítomného zástupce MNV Pytlov, který potvrzuje, že

všechny písemnosti, vzniklé činností německé obecní samosprávy byly zničeny německým obyvatelstvem. V závěru zápisu se mimo jiné nalézá seznam torza písemností s datem vzniku před rokem 1945, vybraných k trvalé archivní úschově. Jednalo se o hlavní knihy 1941 – 1943, knihy příjmů a výdajů 1942 – 1944, inventární knihu 1924, Briefstagebuch (Podací protokol) 1942, Gemeinde Ein- und Auslauf (Podací protokol) 1924 – 1942, Trestní protokol (1924) a seznam německého obyvatelstva bez datace. Všechny vybraný materiál byl ponechán v prozatímní péči MNV Pytlov.

V dopise z 18. února 1957 žádá okresní archivářka zástupce MNV Pytlov o předání materiálu vybraného při skartaci v roce 1956.

V evidenčním listu JAF, zavedeném k 20. prosinci 1957, je uvedeno, že archivní soubor AO Pytlov obsahoval 14 knih z let 1857 – 1945, 5 kartónů z let 1857 – 1945, 1 balík z let 1909 – 1945 a 2 podací protokoly z let 1924 – 1943. V rubrice o zpracování a manipulaci archivního souboru je uvedeno, že v prosinci roku 1957 byl tento archivní soubor oddělen od archivního souboru MNV Pytlov.

Důkazem toho, že se obec řídila alespoň nějakým spisovým řádem, je podací razítko objevující se na běžné korespondenci. Do roku 1939 se však na písemnostech vyskytuje spíš sporadicky, za to v letech 1939 – 1945 bylo užíváno mnohem častěji. Jedná se o naprosto běžné a univerzální podací razítko (viz Razítko a), se kterým si vedení obce vystačilo po celou dobu své existence. Jednoznačně z toho vyplývá, že po změně státního uspořádání obec nepřecházela na jiný, složitější systém ukládání a evidenci písemností. Navíc si, beztak již snadnou evidenci došlých a odeslaných spisů, usnadnili pověřeni zaměstnanci tím, že vyplňované údaje zestručnili nebo je pominuli docela (viz Razítko b). Výjimku představuje období v letech 1942 – 1945, kdy se v razítku příležitostně vyskytují ručně vepsané třiciferné kódy, dosvědčující patrně další systém třídění písemností.

Razítko a)

Eingel. am zl.
Erled. am zl.

Razítko b)

Eingel. . <i>Pittlau.. am 21.Sep. zl. 1942</i>
Erled. .. <i>Pittlau.. am 21.Sep. zl. 1942</i>

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Pytlov pochází z let 1851 – 1945. Jedná se o 15 úředních knih, 2 podací protokoly, 4 kartóny a 2 fotografie o celkové metrāži 0,60 bm.

Při manipulačních pracích v archivním souboru AO Pytlov došlo ke sloučení a úpravě evidenčních jednotek. V původním evidenčním listu JAF bylo totiž uvedeno, že archivní soubor obsahuje 7 kartónů a 1 podací protokol. Písemnosti se nacházely pouze v 6 kartónech a ve zbývajícím kartónu byly uloženy knihy. Proto došlo k novému určení evidenčních jednotek.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

V archivním souboru AO Pytlov byla provedena vnitřní skartace (Protokol o vyřazení dokumentů ve vnitřní skartaci č.j.: SOAP/090-0444/2008-40.02 a schválený č.j.: SOAP/090-02317,02318/2008, ze dne 28. listopadu 2008), při které byly vyřazeny nevyplněné formuláře, tiskopisy, účetní a daňové knihy a účetní doklady z let 1942 – 1945 v celkovém rozsahu 0,20 bm.

Z archivního souboru AO Pytlov bylo vytříděno a do archivní knihovny převedeno 21 kusů tištěných brožur (Jungschar, Monatschrift für die deutsche enthaltsame Jugend 1928 – 1930, celkem 9 kusů; Sudetendeutscheschule, Monatsblatt für zeitgemäße Schulgestaltung 1936 – 1940, celkem 6 kusů; Lehrgang der Deutschen Kurzschrift 1942; Handhabung der Baupolizei im Reichsgau Sudetenland 1940; Merkstoff aus Naturgeschichte; Die lustige Fibel vom Akerfutterbau [1939]; Anleitung für die Beurkundung von Nottestamenten durch den Bürgermeister 1943; kniha s chybějícími stranami, týkající se sportu a sportovní výchovy mládeže 1940). Tím se celková metráž snížila o dalších 0,10 bm.

V archivním souboru se nacházejí materiály, které spadají do časového období správní závislosti osady Pytlov na obci Svojsín. Jedná se o inv. č. 3, 27, 34, 36, 47, 60 a 61. Tento materiál by měl být zahrnut mezi priorit. Zpracovatel se rozhodl pro běžný způsob zápisu datace, tj. bez priorit. Uvedené písemnosti představují minimální množství materiálu, který má specifický význam právě pro tento archivní soubor a bylo neúčelné vyjímát jej z něho jako celku. Ponecháním v archivním souboru AO Pytlov nedojde k narušení kompaktnosti archivního souboru AO Svojsín EL NAD 156, neboť v tomto archivním souboru se nedochovaly žádné záznamy z období správní podřízenosti osady Pytlov na obci Svojsín. Tento způsob uspořádání navíc usnadní orientaci v tomto poměrně rozsáhlém archivním souboru a předejde se tím eventuálnímu matení případných badatelů.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Materiál, dochovaný v archivním souboru AO Pytlov, je pouze omezeným pramenem, který lze využít při pátrání po historii obecního vývoje. Může sloužit jako značně limitovaný zdroj informací, kterým však lze účelně doplnit údaje v lokální literatuře. Je však potřeba vyzdvihnout také jistou jedinečnost, kterou je dochování záznamů, mimo jiné, o nuceně nasazených zaměstnancích během válečného období (inv. č. 2).

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v červnu 2008 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 19. prosince 2008

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

I. Prameny

Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Mies. Mies : Buchdruckerei A. Haßold in Mies, 1912.

Führer und Adressbuch für den Gerichtsbezirk Mies : mit den Städten Mies, Kladrau, Tschernoschin und den Landgemeinden. Bischofteinitz : J. Mitzner & Sohn, [1924].

Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland. Haida : Verlagsanstalt Albert & Hanselik, s. d.

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1849

Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, 1864

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1919

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1933

Seznam míst v království Českém, 1913

Státní oblastní archiv Plzeň : Průvodce po archivních fondech. Svazek 4. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, 1976.

Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, 1849

II. Literatura

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích : od počátků státu po současnost.* Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.

MARTÍNEK, Zdeněk. Archiv obce : Příspěvek k vymezení a charakteristice archivního fondu, *Archivní časopis : zvláštní příloha.* 1999, roč. 49.

PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách : Jejich vznik, původní význam a změny.* Díl III. M – Ř, Praha : Naše vojsko, vydavatelství čs. branné moci, 1951.

PROCHÁZKA, Zdeněk – ÚLOVEC, Jiří. *Hrady, zámky a tvrze okresu Tachov 2.* Tachov : Okresní muzeum v Tachově, 1990.

SEDLÁČEK, August. *Místopisný slovník království českého.* Praha : Nakladatelství ARGO, 1998.

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list Jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Nacionálněsocialistická německá strana dělnická)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
SS	Schutzstaffel („ochranná četa“, „ochranný oddíl“)
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945

Úřední knihy

Knihy všeobecné správy obce

1	Evidenční kniha mužstva	1857 – 1910	K 1
2	Knihy obyvatel obce (forma rejstříku)	1940 – 1945	K 2

Evidenční knihy agendy bezpečnosti a veřejného pořádku

3	Trestní protokol	1924 – 1944	K 3
---	------------------	-------------	-----

Spisový materiál

Registraturní pomůcky

4	Podací protokol	1924 – 1942	R 1
5	Podací protokol	1942 – 1943	R 2

Spisy

Obec a její správa

6	Seznam pod obec náležejících domů a provozů	1943	N 1
7	Soupis obyvatel obce	1945	N 1
8	Domovské listy, domovská evidence	1929 – 1945	N 1
9	Matriční doklady	1936 – 1945	N 1
10	Jmenovací listy přidělců, obecní rada, nařízení pro vedení obce	1939 – 1940	N 1
11	Zápisy ze zasedání obecního zastupitelstva a výboru	1938 – 1939	N 1
12	Korespondence došlá od úřadu Landráta	1938 – 1945	N 1

Správa obecního majetku

13	Nájemní smlouva o pronájmu obecních pozemků	1939	N 2
14	Korespondence s finančním úřadem ve Stříbře	1941 – 1943	N 2
15	Korespondence s pracovním úřadem ve Stříbře	1941 – 1945	N 2
16	Rozpočet, rozpočtové záležitosti	1924 – 1944	N 2

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Péče o bezpečnost a veřejný pořádek			
17	Policejní přihlášky a odhlášky	1938 – 1944	N 2
18	Přehledy, seznamy a záznamy s v obci pracujícími cizinci	1944 – 1945	N 2
19	Seznamy do obce přibývších uprchlíků	1945	N 2
20	Seznamy příslušníků místní protivzdušné ochrany	[1944] – [1945]	N 2
21	Výkazy o náhradách za odklizení sněhu	1936 – 1944	N 2
22	Malopěstitelé tabáku	1943 – 1944	N 2
23	Kuřácké karty pro muže, ženy a Poláky	1942 – 1945	N 2
24	Povolení k domácím porážkám, dohled nad porážkami a masem	1943 – 1945	N 2
25	Lékařská péče, očkování	1937 – 1944	N 3
26	Propustka z říšské pracovní služby	1942	N 3
27	Žádosti a udělení povolení ke stavbám a stavebním úpravám včetně plánů pro obec Pytlov (převážná většina stavební dokumentace se týká úprav stávajících domů, popřípadě staveb hospodářských zařízení a budov; č. p. 1 – 5, 9, 11, 13, 14, 16, 21, a dalších 14 domů bez č. p., hasičská zbrojnice)	1895 – 1942	N 3
28	Sbor dobrovolných hasičů	1923 – 1943	N 3
29	Trestní záležitosti	1925 – 1944	N 3
Péče o veřejné ústavy a zařízení			
30	Potravinová pomoc, hospodářská výpomoc	1937 – 1945	N 3
31	Publikace pro povzbuzení morálky po obětech války	1944	N 3
32	NSDAP a SS materiály	1942 – 1943	N 3
Spolupůsobení ve státních záležitostech			
33	Odvodní záležitosti, odvodní seznamy	1939 – 1944	N 3
34	Pochvalné vysvědčení za příkladnou vojenskou službu	1918	N 3
35	Hlášení stavu koní pro válečné potřeby a účely	1939 – 1945	N 3
36	Daně, pozemková, živnostenská, všeobecně	1851 – 1944	N 3

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
37	Pozemkový arch	1939	N 4
38	Korespondence s úředním soudem ve Stříbře	1942 – 1944	N 4
39	Nařízení o splacení dluhu	1933 – 1943	N 4
40	Peněžní záležitosti	1937 – 1944	N 4
41	Sčítání hospodářského zvířectva	1941 – 1945	N 4
42	Chov plemeníků	1939 – 1945	N 4
43	Korespondence se zemědělským společenstvem pro zajištění povolání	1944	N 4
44	Zemědělské záležitosti, všeobecně	1938 – 1945	N 4
45	Výkazy o využívání zemědělské půdy, provozní karty o využívání zemědělské půdy	1939 – 1944	N 4
46	Lesní hospodářství	1940 – 1945	N 4
47	Honební záležitosti, honební smlouvy, pronájmy honiteb	1881 – 1942	N 4

Účetní materiál

Účetní knihy

48	Hlavní kniha příjmů	1941 – 1942	K 4
49	Hlavní kniha příjmů	1942 – 1943	K 5
50	Hlavní kniha příjmů	1943 – 1944	K 6
51	Hlavní kniha příjmů	1944 – 1945	K 7
52	Hlavní kniha výdajů	1941 – 1942	K 8
53	Hlavní kniha výdajů	1942 – 1943	K 9
54	Hlavní kniha výdajů	1943 – 1944	K 10
55	Hlavní kniha výdajů	1944 – 1945	K 11
56	Kniha daňových vydání	1941 – 1942	K 12
57	Kniha daňových vydání	1942 – 1943	K 13
58	Kniha daňových vydání	1943 – 1944	K 14
59	Kniha úložní (daňová)	1942	K 15

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Ostatní materiál			
Fotografie			
60	Památeční fotografie, vzpomínka na řádnou vojenskou službu ve Vršovicích	1909	F 1
61	Válečná fotografie z Ruské fronty	1918	F 2

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Pytlov
Značka archivního souboru:	AO Pytlov
Časový rozsah:	1851 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	23 (15 úředních knih, 2 podací protokoly, 4 kartóny, 2 fotografie)
Počet inventárních jednotek:	61
Rozsah bm:	0,60 bm (0,06 úřední knihy, 0,04 podací protokoly, 0,48 kartóny, 0,02 fotografie)
Stav ke dni:	19. prosince 2008
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	17
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl